

a universităților. Creațiile sale dramatice sînt jucate cu mare succes în cele mai importante teatre în diferite limbi. De pildă, *Stele rătăcitoare*, cu actele schimbate, *Stempeniu*, *Lozul cel Mare*, *Croitorul fermecat*, *Tevie lăptarul*. O importanță deosebită în popularizarea numelui lui Șalom Alehem în întreaga lume a avut-o realizarea spectacolului muzical *Vioristul de pe acoperiș*, construit după romanul lui Șalom Alehem, „*Tevie lăptarul*”. Acest spectacol a fost jucat pînă în prezent cu mare succes în America, Franța, Anglia, Israel, R.F. Germania, R. D. Germană, Suedia, Japonia, U.R.S.S., Australia etc. Filmul realizat cu același subiect se bucură de asemenea de anare succes și îl face cunoscut pe Șalom Alehem în rîndurile a zeci de milioane de spectatori. O importanță deosebită în popularizarea operii lui Șalom Alehem o au și minunatele ilustrații la *Croitorul fermecat* și *Tevie lăptarul*, create de artistul Tanhum Kaplan din U.R.S.S., care sînt răspindite în întreaga lume, în ediții de lux. La Berlin am văzut în vitrinele celor mai mari librării ediții de lux cu operele lui Șalom Alehem *Croitorul fermecat* și *Tevie lăptarul*, ediții epuizate la cîteva săptămîni după apariție. Opera lui Șalom Alehem a intrat în patrimoniul literaturii universale.

Repertoriul acestei stagiuni va cuprinde: *Sir și Elixir* de Dumitru M. Ion, în regia Cătălinei Buzoianu, *Tigrul purpurii căruia-i plăceau clătile* — piesă scrisă de un colectiv de copii din S.U.A., ce va fi regizată de debutantul Cristian Pepino, piesa cehă *Prințesa și ecoul* de E. Pospisilova, basmul-epopee *Domnul Plaiurilor* de Nela Stroescu. Pornind de la amplul ecou avut în stagiunile trecute cu *Nocturnele*, vom lărgi tematica lor printr-un ciclu de audiții muzicale comentate, prin montarea unor spectacole avînd la bază lucrări muzicale sau dramatice de largă circulație, prin ședințe săptămînale de cinematograf, printr-un spectacol de umor românesc de-a lungul secolelor. Stagiunea 73—74 marchează pentru teatrul „Tăndărică” împlinirea a 25 de ani de activitate ca teatru de stat și a 35 de ani de la primul spectacol.

Vom sărbători aniversarea lui 23 August 1944 printr-un basm-epopee la a cărui realizare vor fi mobilizate cele mai bune forțe ale teatrului”.

Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase” Lucruri serioase la revistă

Teatrul Tăndărică Anul 25...

Ne vorbește regizoarea Margareta Niculescu, directoarea teatrului:

„Teatrul Tăndărică are în față o serie de sarcini specifice de o deosebită importanță și care reclamă inițiativă, ritmuri și orientări noi. Teatrul de păpuși, spre deosebire de alte teatre, trebuie să rezolve probleme fundamentale cum sînt, de pildă, cele ce privesc formarea cadrelor artistice (ținînd seama că în momentul de față nu există un învățămînt artistic superior de specialitate) și constituirea repertoriului original. În acest context sarcinile specifice majore ale stagiunii 1973—1974 devin principalele obiective nu numai ale unui plan de stagiune, ci ale programului cultural însuși al teatrului: formarea cadrelor de actori-mînuitori, reorientarea acțiunii formative, atragerea de tineri regizori și scenografi în domeniul teatrului de păpuși, intensificarea eforturilor în vederea stimulării creației dramaturgice originale a genului.

Regizorul N. Dinescu, directorul Teatrului „C. Tănase” ne-a spus următoarele:

„Spre deosebire de stagiunile trecute, repertoriul teatrului nostru va cuprinde un număr sporit de premiere care — sperăm — prin varietatea lor tematică și realizare scenică, să întrunească aprecierile publicului și — poate — chiar și ale criticii dramatice.

Astfel, în prima decadă a lunii noiembrie a.c., va vedea lumina rampei spectacolul: *Vino să ne vezi deseară* de Petre Bărbulescu. Autorul, care scrie pentru prima oară pentru scena noastră, a conceput un original cabaret satiric-muzical. Muzica aparține compozitorilor: V. Vasilache jr. și Romeo Vanica. Regia: Bițu Fălticeanu. Dirijori: Gelu Solomonescu și Sergiu Malagamba. Coregrafia: Adriana Dumitrescu. Scenografia: Puiu Ganea. Distribuția: Nicu Constantin, Al. Lulescu, Didi Ionescu etc.

La Savoy, în cursul lunii ianuarie '74, vom schimba afișul cu o nouă revistă, avînd ca titlu celebra replică a lui Rică Venturiano: *Scuzați, pardon, bonsoar...* Autori: Mihai Maximilian și Vasile Veselovschi. Distribuția numeroasă va cuprinde mulți tineri: Cristina

Stamate, Lucia Boga, Ioana Hlănt, Anca Liana, Gelu Coleceag, Mihai Persa,* Gabriel Iencek, George Enache, alături de nu mai puțin „tinerii”... Horia Căciulescu, Nae Lăzărescu și Gică Petrescu. Dirijor, tot un tânăr: Dan Ardelean. Scenografia: Puiu Ganea. Coregrafia: Sandu Fayer. Regia: Nicolae Dinescu.

De 1 martie '74, mărtişorul Teatrului „Constantin Tănase” va fi o premieră la Sala Palatului: *La gara Humorului* de Aurel Felea și Sadi Rudeanu. Muzica: Gelu Solomonescu. Regia: Bițu Fălțicineanu. Coregrafia: Adriana Dumitrescu. Scenografia: Liliana Referendaru. Dirijor: Gelu Solomonescu.

Ne preocupăm încă de pe acum pentru deschiderea stagiunii estivale. În regia lui Bițu Fălțicineanu vom prezenta un spectacol de music-hall avându-l protagonist pe Puiu Călinescu.

Teatrul „Constantin Tănase” va întâmpina cea de a XXX-a aniversare a Eliberării patriei noastre, prezentînd un Concert festiv, cuprinzînd cele mai reușite cîntece de muzică ușoară, apărute de-a lungul anilor, precum și melodii în primă audiere. Dirijor: Gelu Solomonescu.

În paralel cu realizarea programului nostru, vom introduce în repertoriu, la cele două săli: Savoy și Victoriei 174, amedaliioane muzicale în matinee, pentru tineret și seri dedicate unor autori de satiră și umor români și străini.

Dintre reluările noastre, amintesc de musicalul *Groapa* de Eugen Barbu, muzica de Radu Serbău, înseris în repertoriul nostru permanent și care — la trei ani de la premieră — își continuă seria sa cu succes.

Teatrul de Operetă

Un teatru cu cîntec și dorințe

Petre Codreanu, directorul Teatrului de Operetă:

Evident că, asemenea întregii țări, eforturile Teatrului de Stat de Operetă în stagiunea 1973—1974 sînt polarizate de aniversarea de excepțională importanță istorică a 30 de ani de la Eliberare. Ca atare, proiectul de repertoriu caută să corespundă ideilor directoare,

privind o „veritabilă retrospectivă a înfăptuirilor din aceste trei decenii, marcînd totodată momentul actual și deschizînd largi perspective. Lesne de înfățișat prin cuvinte, aceste trei coordonate sînt mai greu de tradus în viață, presupunînd instrumente de mare acuitate pentru discernerea valorilor și a căilor de urmat în viitor.

Trecutul ne vorbește de la sine, căci timpul și opinia publicului au operat disocierile necesare. Literatura națională de gen și-a constituit fondul ei de aur din acele opere te care au avut suprafața și adîncimea pe măsura tematicii abordate. Printre acestea figurează ca nedeșteptate reluări: *Lăsați-mă să cînt* de Gherase Dendrino, *Ana Lugoiana*, *Plutașul de pe Bistrița* de Filaret Barbu, precum și *Soarele Londrei* de Florin Comișel. *Spune inimioară*, spune de Elly Roman.

Prezentul necesită o aplecare atentă, o reflectare mai îndelungă, uneori curaj și chiar simțul riscului. De ce? Pentru că din totalitatea creației de gen trebuie alese acele lucrări care să se armonizeze cu fondul repertorial existent (referindu-ne la patrimoniul universal). Din creația de ultimă oră a autorilor români alegerile se fac nu fără dificultăți — uneori produse de complicații și implicații care au prea puține raporturi cu valoarea însăși a lucrării. Pentru stagiunea omagială ne-am oprit la două piese românești: *Mătușa mea*, *Faustina* de Liviu Cavassi și Doru Butoescu — un omagiu adus științei românești pusă în slujba omului și solidarității tuturor pentru păstrarea eucerinilor noastre — și *Cri... Cri... Cristina* de George Grigoriu — o dezbatere etică —, ambele argumentate, fără doar și poate, de mijloacele specifice operetei, gluma, dansul, voioșia. Zonă universală se va lărgea cu *Oklahoma*, primul musical, apărut acum 30 de ani, al cărui autor, Richard Rodgers, este prin aceasta consacrat. *Viitorul*? Avem certitudinea că, aplicînd cu consecvență principiile înalte și generoase promovate de partid, tinzînd la o viziune în care între ideea despre ce am fi și realitatea ce sîntem să existe o neclintită identitate, vom putea să răspundem imperativelor vremii, așa cum ne apar în al 30-lea an de viață nouă.

